

Kulturministerens talepapir til samråd i Kulturdvalget den 20. november 2013 om indstilling vedr. kulturdelen af rådsmødet (uddannelse, ungdom, kultur og sport) den 25.-26. november 2013

Tak for ordet.

Dagsordenen for det kommende rådsmøde har – for kultur- og sportsdelens vedkommende – 6 punkter, heraf 1 kulturpunkt, 2 punkter vedrørende audiovisuelle spørgsmål og 3 punkter om sport.

Alle dagsordenspunkter er til orientering.

Jeg vil gerne henvise til samlenotatet og kort omtale 3 af punkterne.

Først dagsordenspunkt 6 om direktivforslaget om tilbagelevering af kulturgoder, som ulovligt er fjernet fra en medlemsstats område. Der er tale om en omarbejdning – eller en opdatering – af det eksisterende direktiv.

Kommissionen har gennem evalueringer kunnet konstatere, at det nugældende direktiv har haft en begrænset effekt med hensyn til at sikre, at ulovligt fjernede kulturgenstande leveres tilbage til medlemsstaterne.

I forslaget indgår derfor en række ændringer, der har til formål at gøre direktivet mere effektivt, når det gælder tilbagelevering af ulovligt fjernede kulturgenstande.

For det første har direktivet i dag et bilag med en liste over kategorier over kulturgoder, som er klassificeret som nationale skatte. Ifølge forslaget bortfalder bilaget, og medlemsstaterne kan fremover hver især definere deres nationale skatte.

For det andet er der konstateret behov for at styrke samarbejdet mellem myndighederne på tværs af landene. På

den baggrund lægges der i forslaget op til, at myndighederne i landene kontakter og informerer hinanden gennem det elektroniske informationssystem for det indre marked – også kaldet "IMI". Det er tanken, at landenes myndigheder skal lægge relevante informationer ind i systemet – f.eks. deres nationale lovgivning og oplysninger om, hvilke kulturgoder, der er klassificeret som nationale skatte. Systemet har endvidere en flersproget søgemaskine, som skal lette fremskaffelse af data om andre landes kulturgoder. Systemet forventes hermed også at kunne være en database, som kan udnyttes i forbindelse med afrapporteringer om direktivets anvendelse.

For det tredje vurderes tidsrummet for adgang til at anlægge sag med krav om tilbagelevering i det nuværende direktiv at være for kort. Derfor lægger forslaget op til en udvidelse af frister. Det gælder f.eks. fristen for at påvise, at en funden genstand er et kulturgode i direktivets forstand, der foreslås udvidet fra to til fem måneder. Og fristen for at anlægge sag om tilbagelevering, der foreslås udvidet fra et til tre år.

For det fjerde ændres reglerne om erstatning til personer, der i god tro har anskaffet et ulovligt udført kulturgode, der kræves tilbageleveret. For at sikre, at erstatning kun ydes til personer, der vitterligt har handlet i god tro, foreslås det således, at hvis besidderen – altså den person, som har genstanden i sin varetægt – kræver erstatning for et kulturgode, skal den pågældende bevise, at han eller hun har udvist den nødvendige agtpågivenhed med hensyn til at sikre, at genstanden ikke er ulovligt fjernet fra en medlemsstats område. Forslaget indeholder kriterier for, hvad man skal forstå med "nødvendig agtpågivenhed". Et kriterium er f.eks., om besidderen kan påvise, at vedkommende har søgt at skaffe sig oplysninger om, hvor kulturgodet kommer fra.

De foreslåede ændringer skal ses i lyset af, at reglerne hidtil har vist sig mindre effektive i kampen mod ulovlig handel med kulturgoder, end man kunne have håbet. Den ulovlige handel er en meget alvorlig trussel mod alle europæiske landes kulturarv, som må bekæmpes bedst muligt.

Derfor skal det omarbejdede direktiv sikre, at alle nationale skatte bliver omfattet, at sagsbehandlingen bliver mere effektiv og får mere realistiske frister, samt at den, der køber ulovligt udførte kulturgoder i ond tro, ikke kan udnytte direktivets erstatningsregler.

Regeringen bakker op om forslaget og bestræbelserne på at gøre de nuværende regler mere effektive. Forslaget har bred opbakning blandt de andre medlemslande, og jeg forventer, at der på rådsmødet vil blive opnået en generel indstilling om forslaget.

Dernæst vil jeg om dagsordenspunkt 7 nævne, at udkastet til konklusioner om mediefrihed og pluralisme i et digitalt miljø opfordrer medlemsstaterne og Kommissionen til at have fokus på de udfordringer for mediefrihed og pluralisme, som navnlig internettet giver.

Internettet giver på den ene side borgerne nem adgang til oplysninger og nye muligheder for at deltage i samfundslivet. Dette bidrager positivt til ytringsfrihed og fremmer debat. Med google, facebook, twitter og andre tjenester på nettet kan vi hurtigere end nogensinde finde ud af, hvad der foregår, give vores mening til kende og finde ud af, hvad andre mener.

På den anden side er der opstået nye problemstillinger i forhold til borgernes tilgang til og vurdering af den information, som de kan få fra internettet.

Adgang til forskellige informationskilder eller platforme, der tilbyder indhold, er en vigtig forudsætning for et mangfoldigt og velfungerende medielandskab. Der kan imidlertid i praksis

ske en begrænsning af adgangen til samfundsrelevant indhold som følge af forretningsmæssige dispositioner fra platforms- og indholdsudbydernes side.

Det har vi jo på bogområdet set med Peter Øvigs Hippie-bøger, hvor Apple ikke ønsker at distribuere bøgerne, fordi de indeholder billeder af nøgne mennesker.

Det er vigtigt at skabe opmærksomhed om sagen og dens perspektiver. Jeg har selv nævnt sagen for mine EU-ministerkolleger i forbindelse med sidste rådsmøde i maj, og senest har der i sidste uge været en høring i København om internetcensur på initiativ af Morten Løkkegaard og Christel Schaldemose.

Det er således efter regeringens opfattelse vigtigt, at der i det digitale mediebillede sættes øget fokus på sikring af mediefrihed og pluralisme. Og det gælder i høj grad også den kunstneriske frihed.

Med hensyn til sportsdelen vil jeg endelig gerne pege på dagsordenspunkt 10, der omhandler forslaget til rådskonklusioner om idrættens bidrag til økonomisk stabilitet og vækst i tider med høj ungdomsarbejdsløshed.

Baggrunden for rådskonklusionerne er, at ungdomsarbejdsløsheden i Europa er markant, og at europæiske unge generelt er hårdt ramt af den økonomiske krise.

Dette har store konsekvenser for det enkelte individ og samfundsøkonomien i sin helhed.

Konklusionerne peger på, at Europas unge skal have mulighed for at tilegne sig kvalifikationer og kompetencer via deltagelse i frivillige foreninger og organisationer. De skal have mulighed

for at engagere sig i idrætten og derigennem kanalisere deres håb, entusiasme og idéer.

Konklusionerne sender et politisk budskab om, at idrætten kan bidrage til løsningen af fælleseuropæiske udfordringer og til vedligeholdelsen af socialt rummelige samfund.

I forslaget, som formandskabet har lagt frem, opfordres medlemsstaterne på forskellige måder at fremme politiske tiltag, der sigter på at udvikle kompetencer til jobs gennem idrætten.

Jeg finder, at der, hvor idrætten kan bidrage til løsninger på dette område, er det noget vi fra dansk side kan støtte op om.